

ΕΛΜΥ ΝΑΪ

(περιφήμου συγχρόνου Γερμανίδος πιανίστας)
Συμβουλές σέ συναδέλφους και μαθητές

—Νά μελετάς μηχανικά και νά γυμνάζης τά δάχτυλα είναι κάτι φοβερό. Ή κυριώτερη φροντίδα μου στή διδασκαλία είναι νά παραμερίσω τίς κακές συνέπειες μιάς τέτοιας μελέτης. Δώσετε μουσική, μήν παίξετε άπλάως πιάνο. Κάθε δάχτυλο πρέπει νά πέρνη τόν παλμό του άπό τό μυαλό άπό τήν ψυχή, άπό κεί πού έχει τό θρόνο της ή μουσική. Κάθε δάχτυλο έχει νά έκπληρώση ένα μουσικό και όχι ένα μηχανικό προορισμό.

—Είναι φοβερό πώς παίζουν μερικοί άνθρωποι Μότσαρτ. Άκούεται σάν μιά άψυχη κολορατούρα σέ χρόνο όσο είναι δυνατό γρηγορώτερο. Στόν Μότσαρτ, ώς τόσο, κάθε φιγούρα, κάθε λόγισμα, κάθε στολίδι είναι φορτωμένο μέ έκφρασι μέ βαθειά κι άλόψυχη μελωδικότητα, μέ έσωτερικό αίσθημα και άγάπη, κι όλα αυτά πρέπει νά φανοθν. Μά φυσικά, μέ τόν δεξιοτεχνικό χρόνο και τρόπο πού άποδίδονται, πώς είναι δυνατό νά γίνη αυτό;

—Ή μουσική δωματίου είναι ίσως τό ώραιότερο πού μάς έδωσε ή τέχνη τών ήχων και τούτο γιατί συχνά, οι μεγάλοι Δημιουργοί μ' αυτήν είπαν, ετι βαθύτερο είχαν νά μάς πούν.